

ŁÓPTAK

Gazeta 26. Łódzkiego Przeglądu Teatrów Amatorskich – ŁÓPTA nr 1/1 2013 r.

ĆWIERĆ STULECIA z ŁÓPTĄ za Nami...

Z inicjatywy **Mariana Glinkowskiego** w 1988 roku zorganizowano pierwszą edycję Przeglądu. Dla wielu wykonawców i widzów jest on *najważniejszym* festiwalem teatru nieinstytucjonalnego w Łodzi i województwie łódzkim. W kuluarach często mówi się o wysokiej jakości artystycznej przedstawień, co w obiegowej opinii krążącej po Polsce przyczynia się do zaliczania ŁÓPTY do *jednego z najważniejszych przeglądów* tego typu. Laureatów z Łodzi często nagradzano na festiwalach teatralnych w całej Polsce.

Ideą przeglądu jest konfrontowanie pracy teatralnej z jurorami, publicznością, twórcami oraz kształtowanie warsztatu i praktyki scenicznej poszczególnych grup. Najlepsze przedstawienie może otrzymać nominację do **Łódzkich Spotkań Teatralnych**.

CIEKAWOSTKA

Łódzkie Spotkania Teatralne 2013 – *teatralny festiwal festiwali* rozpoczęły się w tym roku 1 września w Bełchatowie. Dwa prezentowane na ŁÓPCIE spektakle: Teatru California *Iluzje* i Teatru PST *Lekcja* są prezentowane w ramach tegorocznej edycji.

Czy dołączy do nich jeszcze jeden zespół z 26. ŁÓPTY? Na to pytanie odpowiedź poznamy po werdykcie Jury już 13 października.

ŁÓPTA

Przez 25 lat na ŁÓPTA zaprezentowano 600 wydarzeń: 418 przedstawień teatralnych; **97 Forów Dyskusyjnych** z udziałem jurorów, publiczności, twórców i recenzentów teatralnych; **58 numerów *Gazety Festiwalowej*** (ukazuje się od 1992 roku) od 2000 roku znana jest jako *ŁÓPTAK*; **20** teatralnych działań kooperacyjnych (dofinansowanych z programu operacyjnego *Rozwój inicjatyw lokalnych* Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego); **3** koncerty muzyczne; **4** imprezy towarzyszące między innymi: spotkanie z Antonim Liberą; *Plakat unikatowy Tadeusza Piechura*.

26. ŁÓPTA

W dniach **11-13 października** w Łódzkim Domu Kultury zaprezentowanych zostanie **14** przedstawień teatralnych **3** Fora Dyskusyjne z udziałem jurorów, publiczności, dziennikarzy i twórców. W konkursie wystąpi 12 Teatrów z 13 spektaklami. W tym **2 premiery**: Teatru California *Iluzje*, Sceny Piosenki *Liryk na jesień* oraz **pokaz przedpremierowy** Stowarzyszenia Teatralnego Chorea / Teatru Tańca *PRO Brzydal*.

Szanowni Państwo

Mam nadzieję, że po raz 26 uda nam się wspólnie stworzyć niezapomniany, łóptowski klimat. W imieniu Łódzkiego Domu Kultury witam debiutantów i starych wyjadaczy. Życzę: zespołom – udanych prezentacji, publiczności – niezapomnianych wrażeń, jurorom – długich obrad podczas ustalania werdyktu.

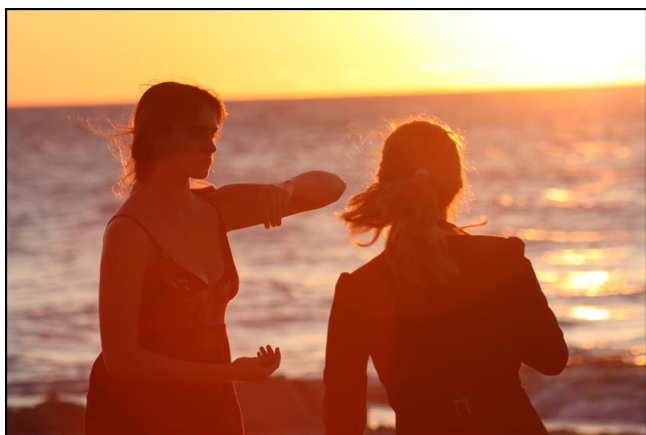
Dziękuję wszystkim pracownikom ŁDK zaangażowanych w realizację 26. ŁÓPTY za pomoc przy organizacji Przeglądu. Szczególne

podziękowania kieruję pod adresem Gabrieli i Joanny, moich koleżanek z Ośrodka Teatralnego.

Przed nami trzydniowe święto teatru nieinstytucjonalnego w województwie łódzkim. Mam nadzieję, że uda nam się Wspólnie podtrzymać opinię o tym, że jest to jeden z najlepszych tego typu festiwali w kraju. Serdecznie Wszystkich zapraszam do udziału w spektaklach i Forach Dyskusyjnych.

Marcin Wartalski – koordynator organizacyjny ŁóPTA, kierownik Ośrodka Teatralnego ŁDK

11 października

TEATR DUET NIEZALEŻNY

Pół zielono, pół niebiesko

godz. 17.00, sala kolumnowa

autorki: Ewa Drzewiecka, Emilia Mielczarek
występują: Ewa Drzewiecka, Emilia Mielczarek
opieka artystyczna: Agnieszka Łuczyńska,
Radosław Klimecki
czas trwania: ok. 12 minut
foto: materiał zespołu

Zespół jest teatrem ruchu, pojmowanie którego wywodzi się przede wszystkim z myślenia

abstrakcyjnego. Jak deklarują twórczynie spektaklu *Pół zielono, pół niebiesko* Duet powstał z potrzeby doświadczenia wspólnego procesu twórczego.

Obie tańczymy od wielu lat, zajmując się przede wszystkim badaniem ruchu, tańcem współczesnym i jazzowym. Po raz pierwszy postanowiłyśmy zamknąć nasze poszukiwania w pewną całość i pokusić się o wspólne stworzenie spektaklu. Interesowało nas doświadczenie czegoś nowego, spróbowania, jak smakuje praca twórcza w duecie. Istotne było też badanie możliwości komunikacji jedynie poprzez warstwę ciała i ruchu.

Ruch stanowi główne narzędzie komunikacji w tym projekcie.

Spektakl po części inspirowany jest muzyką, do której jest wykonywany. Po części nie dotyczy tej muzyki w ogóle. Maluje świat na oczach widza, który zaproszony do środka może eksplorować go wraz z postaciami, lub też zdecydować się na własne ścieżki interpretacyjne, podsuwane przez wyobraźnię. Wykreowany na scenie świat ten jest powolny, snuje się, tak jak snują się dźwięki - niespiesznie, acz wyraźnie.

ŁÓPTA jest na

MIĘDZYPOKOLENIOWA GRUPA TEATRALNA

(Tomaszów Mazowiecki)

Will Russel *Shirley-ka*

godz. 17.30, sala 221

reżyseria: Anna Nowak

występuje: Elżbieta Ołubek

czas trwania: 25 minut

premiera: 15.03.2013 r.

foto: materiał zespołu

instytucja patronująca: Miejski Ośrodek Kultury
w Tomaszowie Mazowieckim i Tomaszowski
Uniwersytet Trzeciego Wieku

Zespół istnieje od 2012 r., w Miejskim Ośrodku Kultury w Tomaszowie Mazowieckim. Łączy młodzież, dorosłych i seniorów, także słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Grupa powstała podczas warsztatów teatralnych, realizowanych w ramach projektów *Galeria Wyobraźni 2* oraz *Wakacyjny romans z teatrem – warsztaty międzypokoleniowe*.

Do tej pory zespół zrealizował 2 spektakle: *Wizyta*, na motywach *Wizyty starszej pani* F. Dürrenmatta oraz monodram *Shirley-ka* w wykonaniu seniorki Elżbiety Ołubek.

Członkowie zespołu odnosili sukcesy na przeglądach: *Tomaszowskie Teatralia 2012* oraz *VI Ogólnopolskie Juwenalia III Wieku 2013* organizowanych przez Fundację Ave, w Warszawie. Nagrodę otrzymał spektakl *Shirley-ka*.

Członkowie zespołu biorą udział w konkursach recytatorskich, m.in.: Ogólnopolskim Konkursie Recytatorskim (kwalifikacja do finałów ogólnopolskich) oraz *Amor sprawił* w Oświęcimiu.

Shirley-ka to opowieść o zmęczonej codziennością, przykładowej żonie i matce, która postanawia zmienić swoje życie. Bohaterka wyrusza w podróż do Grecji – miejsca, w którym odkrywa prawdę o sobie oraz dokonuje rewolucyjnych zmian w życiu.

Monodram został zrealizowany przez Elżbietę Ołubek, pełną pasji seniorkę, która aktywnie działa na rzecz Tomaszowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, wygrywa konkursy recytatorskie i zaraża energią młodzież z Międzypokoleniowej Grupy Teatralnej. Teatrem amatorskim zajmuje się od 2010 r. Bierze udział w licznych warsztatach teatralnych organizowanych przez Miejski Ośrodek Kultury w Tomaszowie Mazowieckim.

ZAPROSZENIE

W ramach 36. Łódzkich Spotkań Teatralnych

2013 – *teatralny festiwal festiwali*

Łódzki Dom Kultury zaprasza na

VIII MINI FESTIWAL

Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala kolumnowa

27.10.2013 r., po spektaklu: 9 Otwarte
Spotkanie z Artystami
prowadzenie: Marcin Wartalski

26.10.2013 r., godz. 18.00
TEATR CALIFORNIA (Łódź)
Iwan Wyrpajew *Iluzje*
Łódzki Dom Kultury: ul. Traugutta 18, s. 323

26.10.2013 r., po spektaklu: 8 Otwarte
Spotkanie z Artystami
Prowadzenie: **Paulina Ilska**
Kulturoznawca, recenzentka teatralna związana z kwartalnikiem artystyczno-literackim *Arterie*. Na ŁST, jako widz bądź redaktor Gazety Festiwalowej, od 2001 r.

27.10.2013 r., godz. 18.00, AKHE
(St. Petersburg / Rosja) *White Cabin*

WSTĘP WOLNY

autor: Rafał Pilawka
reżyseria: Rafał Pilawka
występują: Anita Janus, Michał Kropidłowski, Natalia Zielonka, Rafał Pilawka, Szymon Sychalski, Łukasz Kleć
czas trwania: 43 minuty
foto: materiał zespołu

Projekt Freedom powstał w związku z realizacją spektaklu *Freedom* w 2012 r. Twórcy chcieli podjąć tematykę społeczną, opowiedzieć o niełatwej drodze do wolności, o ograniczeniach związanych z życiem w społeczeństwie. We wrześniu 2013 zespół wystawił spektakl na festiwalu młodzieży *Youth In Action* w Tetowie, w Macedonii.

PROJEKT FREEDOM

Freedom
godz. 18.30, sala kolumnowa

Mówią o sobie: *Teatr jest formą, dzięki której możemy podzielić się ze światem naszymi odczuciami i spostrzeżeniami. Teatr daje nam*

możliwość wielokrotnego przeżywania tej samej historii, z którą się utożsamiamy.

PROBLEMY TWÓRCÓW

W związku z samodzielną realizacją spektaklu premiera zazwyczaj jest opóźniona. Powodem są związane z produkcją przedstawienia koszty i realia działania instytucji kultury np. w Częstochowie. Placówki kulturalne są zamknięte dla osób z zewnątrz a jedyne otwarte miejsce

czyli Młodzieżowy Dom Kultury – działa na zasadach komercyjnych, wynajmując salę widowiskową.

Rafał Pilawka

FORUM DYSKUSYJNE

z udziałem jurorów, publiczności, twórców
ok. 19.30, sala kolumnowa

12 października

teatr
PODLUPA

Czucie

godz. 12.30, sala kolumnowa

autor: Dominika Cicha

reżyseria: Teresa Radzikowska

opracowanie plastyczne i muzyczne: Joanna Kłodawska

występują: Weronika Jakubowska, Łukasz Kózka, Joanna Kłodawska, Michał Rożenek, Marta Gruchała, Zuzanna Horbaczewska, Maja Polka, Martyna Wasielewska, Weronika Jakubowska, Maja Polka

czas trwania: 40 minut

instytucja patronująca: ŁDK Ośrodek Teatralny

Spektakl *Czucie* Teatru Pod Lupą powstał w wyniku dyskusji i przemyśleń grupy warsztatowej na temat problemów dotyczących relacji międzyludzkich we współczesnym świecie. Artystyczny kształt scenariusza stworzyła Dominika Cicha. Jest to historia młodej rodziny, która znalazła się w dramatycznej sytuacji wobec ciężkiej choroby dziecka. Problemem okazuje się brak porozumienia między małżonkami, młodzi rodzice uświadamiają sobie potrzebę pracy nad związkiem, któremu grozi rozpad.

Jak deklarują młodzi aktorzy, postanowili podjąć trudny temat w sposób niebanalny, posługując się humorem i groteską. Docenili to jurorzy XII Przeglądu Małych Form Teatralnych w Radomsku, przyznając teatrowi Nagrodę.

*TPL powstał w 1991 roku w Łódzkim Domu Kultury z potrzeby twórczej kilku młodych osób - uczniów łódzkich szkół oraz teatrologa i aktorki Teatru 77 – Teresy Radzikowskiej. Podstawą działalności były i są zajęcia warsztatowe prowadzone między innymi metodą dramy. Od początku praca przebiegała dwutorowo. Z jednej strony zajęcia edukacyjne, z drugiej realizacja spektaklu. W pierwszym okresie największymi osiągnięciami były adaptacje powieści np. *Pałacu Lodowego* i inscenizacje utworów *Tadeusza Różewicza*, *Zbigniewa Herberta*.*

*W 1996 roku nastąpił przełom w pracy – część grupy odeszła, a najwytrwalsi zaczęli pracować metodą improwizacji zbiorowej nad tekstem *Moja głowa była młotem kowalskim*. Tekst ten, stanowiący odpowiednik teatralnego strumienia świadomości, pomógł wyartykułować prawdę o świecie poprzez ostrą, nowatorską formę. Podkreślano to w recenzjach, w gazetach, omówieniach spektaklu. Po premierze dewizą teatru stają się słowa Gertrudy Stein: *trzeba umieć mówić i słuchać jednocześnie*. Chodziło o relacje między reżyserem i młodymi aktorami na zasadach partnerskich.*

*Dewiza ta przynosi owoce w kolejnych latach. Najstarsi członkowie są już studentami, zaczynają pracować samodzielnie. W 1999 roku prezentują łódzkiej publiczności *Raj duszny*, który wkrótce zaczyna zdobywać wyróżnienia na festiwalach ogólnopolskich.*

Do **TPL** przychodzą wciąż nowi ludzie, w ŁDK-u po raz pierwszy występują na scenie, a potem część z nich trafia do szkół teatralnych i na deski teatrów zawodowych: Piotr Rogucki (absolwent krakowskiej szkoły teatralnej, lider zespołu COMA), Wojtek Zieliński (ukończył łódzką filmówkę, aktor w warszawskim Teatrze Studio), Dobromir Dymecki (odtwórca głównej roli w spektaklu TPL Gnojek, aktor Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi). Niektórzy wybierają studia teatrologiczne: Magda Hasiuk (pracę doktorską pisała na temat słynnego francuskiego Teatru du Soleil, krytyk teatralny) inni współtworzą nowe spektakle np. Sylwia Majcher (absolwentka Akademii praktyk teatralnych Gardzienice oraz Pedagogiki i Arteterapii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu). Ostatnio pasowana na magistra teatrologii Uniwersytetu

Łódzkiego Anna Bartosik tak określiła swoją przynależność do TPL: Teatr nauczył mnie czujności i instynktu, dzięki którym przemienianie się było czymś upragnionym, spełnieniem marzeń o dojrzwaniu. Te kilkugodzinne spotkania w zamkniętej przestrzeni wydawały się, dzięki metodzie moderowanej improwizacji, niezmiernie esencjonalne. W pewnym momencie pomyślałam nawet, że samo życie powinno tak właśnie wyglądać, że w każdym momencie powinno się stale i wytrwale walczyć o odzyskanie wagi słowa i gestu.

Źródło www.ldk.lodz.pl

TEATR PROPAGANDA i „meaculpa” (Bełchatów)

Gabinet Luster

godz. 14.50, sala kolumnowa

autor: Piotr Kulpa

(wiersze Stanisława Grochowiaka)

reżyseria, muzyka: Piotr Kulpa

scenografia: zespół

występują: Piotr Kulpa (głos), Dawid Rydz (gitary), Wiktor Rydz (klawisze), Robert Gadecki (perkusja), Marcin Węgrzyński (bas), Katarzyna Chmiel (recytacje), Anna Staśkiewicz (recytacje), Beata Kupka (recytacje), Magdalena Młudzik-Jadwiszczak (recytacje), Tomasz Przybylski (recytacje)

czas trwania: 70 minut bez przerwy

premiera: 08.10.2013 r.

Grupa mówi o sobie, że zajmuje się teatrem z potrzeb duchowych i emocjonalnych, a meaculpa stała się powoli ideą, projektem zbliżenia ludzi, którzy chcą coś dać innym. Wypowiadać się przez teatr, muzykę, wymianę myśli.

Teatr powstał 2 lata temu z inicjatywy Piotra Kulpy, poety, barda i pisarza. Tworzą go ludzie dorośli (25 – 50 lat.) Początkowo działali przy Miejskim Centrum Kultury w Bełchatowie. W repertuarze mają dwa spektakle oparte na wierszach Stanisława Grochowiaka. Realizują też

oprawę innych imprez kulturalnych, czytają sztuki teatralne w ramach projektu *Elita czyta* w Cafe elite w MCK w Bełchatowie, współpracują z klubem miłośników poezji *Ars Poetica* przy Miejskiej i Powiatowej Bibliotece Publicznej w Bełchatowie.

Gabinet Luster to widowisko muzyczne do wierszy Stanisława Grochowiaka, wzbogacone efektami wizualnymi uzyskanymi dzięki projekcji fotoreprodukcji nieżyjącego bełchatowskiego malarza, pierwszego dyrektora Muzeum Regionalnego, Bogusława Dziedzica.

Reżyser Piotr Kulpa tak opowiada o spektaklu: *Nadałem mu tytuł Gabinet luster zgodnie z fragmentem wiersza Grochowiaka Kasper Und Zeppel, którym przy akompaniamencie cyrkowej muzyki otwieramy całość: ...Sędzia ma lustra sądzące poczwarnie, śmiech w tym namiocie jak beczka. Mam poczucie, że wiersze Stanisława Grochowiaka to krzywe zwierciadła, w których możemy dostrzec prawdę o naszej, ludzkiej, wykoślawionej ostatnio naturze. Naszym celem jest poruszenie widza, bo jak mówi stare przysłowie katatoników, człowiek poruszony to człowiek ocalony.*

Twórcy zapewniają, że: *Jest to spektakl intrygujący, pełen klimatu, wizualnie ładny, do fotografowania. To po prostu świetna poezja i bardzo trafna muzyka. Energetyczna, oryginalna, niekiedy mocna i mroczna, niekiedy melodyjna i*

wpadająca w ucho. Jesteśmy przekonani, że spektakl ten powinien być pokazywany szerzej. To nasz najbliższy plan.

Gabinet Luster wystawiany był kilkakrotnie w Bełchatowie (MCK, bursa, Noc Muzeów, plener), w Warszawie, w Domu Kultury Śródmieście, w Kutnie na Międzynarodowym Festiwalu Złoty

Środek Poezji. Podczas *Nocy Muzeów* otwierał miesięczną wystawę prac Bogusława Dziedzica, zorganizowaną w związku z 10 rocznicą jego śmierci. *Gabinet* zakwalifikował się do finału projektu *Entree4* w teatrze Rozrywki w Chorzowie, gdzie będzie zagrany 30-go października 2013 r.

TEATR BANANA PERWERS

(Skierniewice)

Sławomir Mrożek *Lis Filozof*

godz. 16.15, sala 221

reżyseria, scenografia – Dominika Dawidowicz
muzyka: Włodzimierz Stefanowicz
występują: Konrad Wirth (Lis), Zuzu Ambroziak (Ofiara), Marta Nagajska (Biskup)
czas trwania: 25 minut
premiera: sierpień 2013
foto: materiał zespołu

Zespół powstał pięć lat temu, jak deklaruje grupa: *z inicjatywy zakochanych w teatrze młodych ludzi.* Przez ten czas zmieniał się skład zespołu oraz miejsca prób, *ale pasja pozostała taka sama.* Reżyserka Dominika Dawidowicz tak mówi o sobie: *Jestem zawodową aktorką, teatr to pasja, którą udało mi się zarazić całkiem sporą grupę młodzieży. Moje banany są zafascynowane teatrem i sceną. Nie wyobrażają już sobie bez tego życia.*

Grupa organizowała przez trzy lata artystyczne Wieczory w Parowozowni Skierniewice, występowała w Muzeum w Nieborowie i Arkadii, w Izbie Historii Skierniewic; współorganizowała imprezę aktora i reżysera Lecha Mackiewicza *Skierniewicer*, grała na inauguracji projektu ROSA w ŁDK-u oraz na Targach *Na styku kultur w Łodzi.* W marcu 2011 zajęła II miejsce na Konfrontacjach Teatralnych Szkół Centrum 2001 w MCK-u w Skierniewicach.

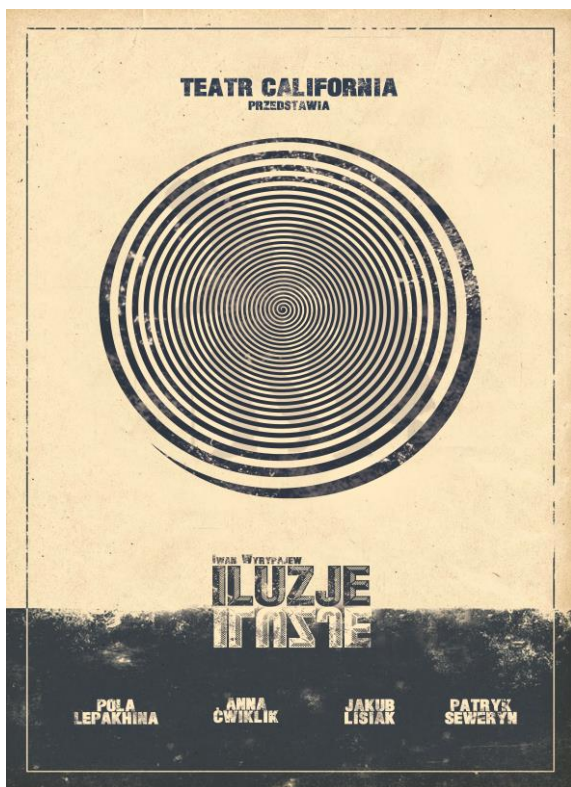
Lis filozof to 15 wspólna realizacja grupy. Spektakl opisywany jest przez Teatr, jako *Moralne rozterki psychopatycznego mordercy.*

Iwan Wyrpajew *Iluzje*
godz. 17.00, sala 323

PREMIERA

przekład: Agnieszka Lubomira Piotrowska
reżyseria: Piotr Maszorek
występują: Anna Ćwiklik (Pierwsza Kobieta), Pola Lepakhina (Druga Kobieta), Jakub Lisiak (Pierwszy Mężczyzna), Patryk Seweryn (Drugi Mężczyzna)
czas trwania: 90 minut
pokaz przedpremierowy: XIX Słodkobłąkity
6.10.2013 r. w Zgierzu
instytucja patronująca: ŁDK Ośrodek Teatralny

Tekst Wyrpajewa to sztuka o iluzjach. Iluzji miłości, którą bohaterowie opowiadanej historii przez całe swoje życie próbują odnaleźć, zdefiniować. Iluzji teatralnej, tej pomiędzy widzem i aktorem, kiedy zaciera się granica między tym co rzeczywiste a co wykreowane. Wreszcie jest to też sztuka o poszukiwaniu odpowiedzi na pytanie *czym jest miłość?*, zarówno przez 80-latków, dla których historia jest opowiadana, jak i przez 20-latków, którzy tą historię opowiadają.

O teatrze

Nielatwy jest żywot teatru amatorskiego. Wszystko zaczęło się w Śródmiejskim Forum Kultury, gdzie niegrzeczni Dziewięćsiłowcy zapragnęli stanąć na własnych nogach. Powstała Grupa Teatralna Sfumato. Jak się okazało nielatwo jest zrobić spektakl w 9 osób bez reżysera. Wtedy każdy chce nim być, a jak nim wszyscy są – to nie jest nikt. Tak przynajmniej wydawało się większości.

Efekt spektaklu Kalifornia nie był powalający, ale dla nas pocieszny. W końcu gramy po to aby próbować, tak? Nie wszyscy podzielali nasze zdanie więc musieliśmy porzucić nazwę Sfumato i

z czasem także ŚFK. Poszukiwania zakończyły się w ŁDK-u, gdzie zrozumiał nas Marcin Wartalski i Joanna Pyziak.

Bynajmniej to nie koniec naszej opowieści. Kolejny scenariusz. Później jego zmiana. Potem zmiana w składzie zespołu. Następnie korekta scenariusza i kolejna w składzie zespołu... i została się nas czwórka z rozpaczliwą potrzebą zrobienia czegoś. A że miało być i sprawnie i solidnie, to sięgnęliśmy po tekst scenariusza filmowego Piotra Maszorka. Piotrek film zaczął już szykować więc połowa roboty za nami (naiwne, prawda?). Z nowym zapalem rzuciliśmy się na nowe wyzwanie. Spektakl ukończono. Ba! Nawet wystawiono! Historia Kilku Związków, zawiła i kręta, z jednej strony pokazała nas w każdej postaci – a to że kogo my tak właściwie kochamy? A to, że my także geje, a to że szukamy siebie na scenie i jak zwykle wydaje nam się żeśmy oryginalni. Tylko z tą oryginalnością to nie do końca nam wyszło. Fabularnie – przesadnie skomplikowanie, teatralnie – za słabe aby przebić fabularnie. No to co? Uczymy się dalej. Najpierw mała operacja plastyczna. Zmiana twarzy. Nie to, że stara twarz była brzydka. Po prostu ukończyła studia i czasu już tyle nie miała. Pojawiła się młodsza. A i tematycznie też się odmłodziliśmy. Pierwszy spektakl przesadziliśmy, drugi uprościliśmy. Opowiedzieliśmy bajeczkę prosto. Udało się. Krociel Bułeczek spodobał się bardziej od odmieniania słowa kocham przez przypadki.

Próby stały się warsztatami. Zwolniliśmy tempo - nie gonimy premiery, zamiast tego uczymy się pracować. Tym nieśmiały, uczymy krzyczeć. Tych krzyzących, uczymy szeptać. Premiera premierą, ale jeśli będziemy żalowali prób, nie ma sensu tego robić. A materiał dobieramy tak żeby nam było ciekawie. Taki jeden co teraz studiuje aktorstwo chciał się zmierzyć z Toksynami Krzysztofa Bizio. Na początku ambitnie, jak najmocniej w tekście. Im bliżej premiery tym bardziej byliśmy zainteresowani tym, co się dzieje między nami, przywiązany do krzesel. Why so serious? To tylko teatr. Nie skrzywdzę cię na scenie. Dlaczego więc się boisz?

Źródło www.ldk.lodz.pl

SCENA PIOSENKI

Liryk na jesień

PREMIERA

spektakl prezentowany poza konkursem

godz. 18.45, sala 221

reżyseria, scenografia: Anna Grzeszczak
występują: Kaja Tkacz (wokalistka), Katarzyna Walas (wokalistka), Justyna Kulińska (wokalistka), Iwona Furman (wokalistka), Piotr Domiński (wokalistka), Patryk Pietroń (wokalista), Robert Cyndler (wokalista), Marek Czmochoński (muzyk), Paweł Ciesielski (muzyk)

czas trwania: 50 minut

instytucja patronująca: ŁDK Ośrodek Teatralny

Grupa istnieje od 5 lat. Stworzyła 8 spektakli muzycznych opartych na utworach mistrzów gatunku, takich jak: Jerzy Wasowski, Jeremi Przybora, Grzegorz Turnau, Jonasz Kofta. Zespół działał w strukturach Akademickiego Ośrodka Inicjatyw Artystycznych w Łodzi. Od 2012 nieregularnie spotyka się w Łódzkim Domu Kultury. Skupia miłośników śpiewu i poezji.

W programie spektaklu *Liryk na jesień* są piosenki z repertuaru Grzegorza Turnau, Kaliny Jędrusik, Ewy Demarczyk, Anny Szałapak oraz Magdy Umer. Usłyszemy takie utwory jak *Pamięć*, *Cichosza*, *Bracka*, *Tutaj jestem gdzie byłem*, *Przychodzimy odchodzimy*, *Stacyjka zdroj*, *Jaki śmieszny jesteś pod oknem*.

Eugene Ionesco *Lekcja*

godz. 20.00, sala 323

reżyseria: Przemysław Sowa

występują: Anna Bieżyńska, Kuba Lisiak,

Zuzanna Zawadzka

czas trwania: 50 minut

instytucja patronująca: ŁDK Ośrodek Teatralny

Ile jest jeden i jeden? Nie wiem, panie profesorze! Nie mogę, panie profesorze! Lepiej by pan zrobił, gdyby pan nie zaczynał z panią od arytmetyki. Widzi pan, już się zaczyna, to objaw! Konflikt pokoleń? Głęboko skrywane wielkie namiętności? Czy może po prostu coś... absurdalnego? Nieustanna przepychanka między profesorem, uczennicą i służącą. Musicie to zobaczyć!!!

Biurko. Za biurkiem On: Wszechwładny Profesor-Wilkołak z marsową miną i w okularach. Po drugiej stronie: my-drżący ze strachu, niepewni

swojej przyszłości. Jakże często śnią nam się takie koszmary jeszcze długo po ukończeniu szkoły. Z drugiej strony spróbujmy jednak wcielić się w postać profesora, który codziennie widzi przed sobą szeroko otwarte, niewinne i nic nierozumiejące oczy. Ionesco znał takie sytuacje. Przez pewien czas był nauczycielem języka francuskiego w liceum. To pewnie wtedy powstała w nim myśl zemsty. Chociażby na papierze. Młodzi adepci sztuki teatralnej prowadzeni przez Przemka Sowę, bawią się niezłe słowem i sytuacją, zdając się wciągać w tę zabawę publiczność. Powoli, obserwując walkę między profesorem a uczennicą, zaczynamy sekundować uczestnikom pojedynku i chyba bardziej jednak profesorowi. Rozumiejąc jego szaleństwo, też mamy ochotę sięgnąć po jakieś narzędzie zbrodni. Na szczęście, dzięki świetnej grze aktorskiej, zamiast horroru, obserwujemy, co najwyżej owianą szczyptą czarnego humoru, groteskę.

Źródło www.ldk.lodz.pl

O teatrze

Działa w Ośrodku Teatralnym ŁDK od września 2008 roku. Pracuje w oparciu o metody wielkich twórców systemów aktorskich: Konstantego Sergiejewicza Stanisławskiego, Michaiła Cechowa, którzy postawili sobie za cel wypuklenie prawdy w wypowiedzi scenicznej.

Zespół realizuje to w myśl następującej opowieści...

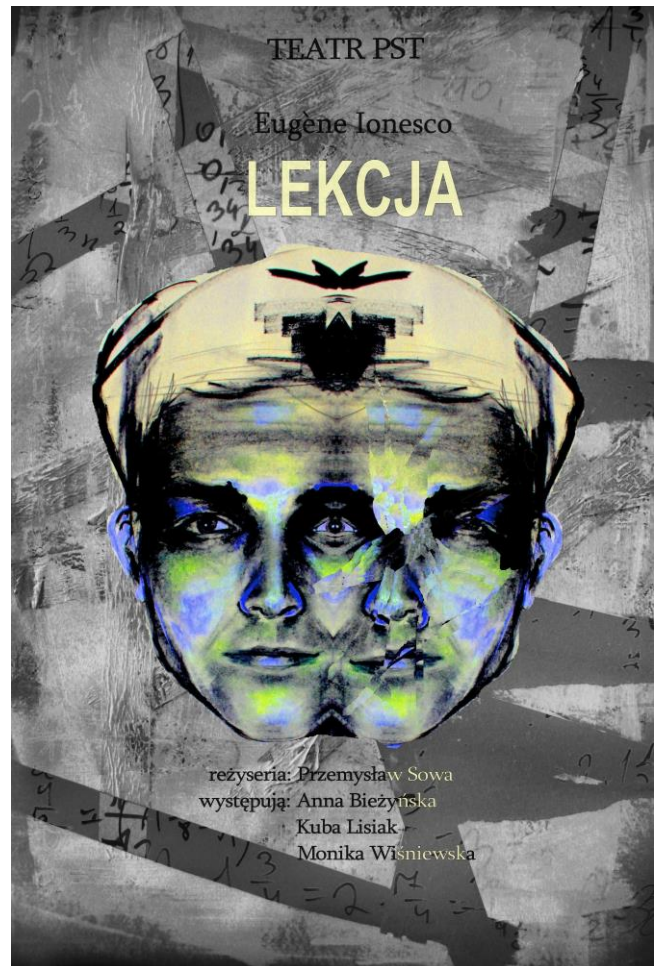
Każe się adeptce sztuki aktorskiej zagrać sytuację, w której szuka ona wpiętej w kurtynę szpilki (nie wiadomo w którym miejscu). Dziewczę pokazuje całą gamę min, gestów, westchnień, wściubia nos we fałdy - no po prostu, wypisz, wymaluj, kreskówka Warner Bros. Następnie każe się dziewczęciu pójść do garderoby. W tym czasie na scenie nie dzieje się zupełnie nic. Prosi się dziewczę ponownie i wciska mu się kit, że przed chwilą w kurtynę naprawdę została wpięta szpilka i że ona kategorycznie musi ją znaleźć, bo to ważny test jej zdolności itd. Dziewczę szuka więc - z takim zapalem, tak szczerze i autentycznie, z taką prawdą w oczach i gestach, tak sugestywnie, że oczu od niej oderwać nie można!

PST jest teatrem małych form, otwarty na pomysły z zewnątrz. Do współpracy zaprasza wszystkich, którzy mają pomysł na własne zaistnienie na scenie i chcą zrealizować swój projekt we współpracy z teatrem, pod kierownictwem doświadczonego instruktora.

Kierownik zespołu (recytator, instruktor z wieloletnim stażem) prowadzi również konsultacje z zakresu sztuki słowa, opracowania interpretacji tekstów scenicznych, prozatorskich,

poetyckich oraz dialogu (konkursy recytatorskie, egzaminy na wydział aktorski itp.).

Źródło www.ldk.lodz.pl

FORUM DYSKUSYJNE

z udziałem jurorów, publiczności, twórców
ok. 21.00, sala 323

13 października

TEATR NARODOWY im. Emmetta Browna w Łodzi

Dorota Masłowska

Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku

godz. 11.00, sala kolumnowa

reżyseria, scenografia: Adam Mortas

występują: Ksenia Perek (Dżina), Łukasz

Przywara (Parcha), Przemysław Sowa (Kierowca), Natalia Perek (Kobieta), Jędrzej Lukas (Dziad), Maria Wałęska (Barmanka), Elżbieta Wojcieszek (Szatniarka), Bartłomiej Tarkowski (Maciuś),

premiera: 16 marca 2013

czas trwania: 80 minut bez przerwy

instytucja patronująca: Dom Literatury w Łodzi

foto: materiał teatru

Teatr Narodowy im. Emmetta Browna powstał w 2012 roku z inicjatywy Adama Mortasa,

TEATR TAKICH TRZECH

(MDK Radomsko)

Woody Allen *Gdy śmierć zastuka*

godz. 12.30, sala 323

przekład: Piotr Cholewa

reżyseria: Marcin Firek

występują: Robert Ciszewski (Antoni Pietruszka),

Kamil Suszczyk (Śmierć)

czas trwania: ok. 50 minut

premiera: 09.09.2012 r.

instytucja patronująca Miejski Dom Kultury w Radomsku

Jest to komedia na podstawie sztuki Woody Allena pt. *Gdy śmierć zastuka*. W spektaklu

absolwenta Wydziału Aktorskiego PWST we Wrocławiu. Na pytanie, dlaczego zajmują się teatrem, twórcy odpowiadają lakonicznie *Bo nie zdążyliśmy wystarczająco dorosnąć. I chyba już nie dorosniemy* :).

Spektakl, na podstawie słynnego utworu Doroty Masłowskiej, opowiada historię dwojga młodych ludzi, którzy po imprezie połączonej z ekscesami alkoholowo-narkotykowymi wyruszają w podróż po kraju. Niewinna, szalona wyprawa coraz bardziej się komplikuje i z czasem przeradza w konfrontację z własnymi lękami.

W sierpniu 2013 przedstawienie zostało wystawione na deskach Teatru Nowego w Łodzi.

można dopatrzyć się ironicznych nawiązań do *Siódmej pieczęci* Bergmana – jednego z ulubionych reżyserów Allena. Antoni, dla którego wybiła ostatnia godzina, usiłuje wytargować choć jeden dzień życia. Niestety, okazuje się, że *ponury żniwiarz*, który stawia pierwsze kroki w swoim fachu nie grywa w szachy. Ma inne hobby – grę w karty...

Zespół otrzymał I nagrodę na *Przeglądzie małych form teatralnych* w Radomsku w 2013 r.

Mówią o sobie: *Zajmujemy się teatrem, gdyż jest to nasza pasja. Grupa powstała na potrzeby spektaklu Gdy śmierć zastuka. Zawsze chcieliśmy popracować tylko w trójkę.*

Sceny z życia małżeńskiego

godz. 14.00, sala 323

reżyseria: zespół

występują: Mateusz Czwartosz, Karolina

Hempel, Aleksandra Kasprowicz, Nikodem

Księżak, Patrycja Przybylska, Przemysław Sowa

Czymś innym jest spektakl, a czymś innym próba do niego. Próba to świat *między*. Między rzeczywistością a fikcją. Nie do zbadania. Tworzący nieskończony ciąg pytań. Co dzieje się z tymi, którzy *próbują*? Na ile mogą pozostać sobą? Na ile powinni? Czym w takich warunkach staje się scenariusz? Katalizatorem uczuć, napiętności, emocji? A może wypłukanym z treści pretekstem do...? Czy próba to tylko... *próbowanie*? Czy też może moment zmierzenia się ze swoimi możliwościami, swoją wytrzymałością? To wszystko można analizować, znawcy teatru mogą się zastanawiać, deliberować... A jak aktorzy poradzą sobie z ciężarem *próby*?

art-GROT
(Piotrków Trybunalski)

Fade out

godz. 16.00, sala 323

reżyseria, muzyka, scenografia: Bożena Kwiatkowska, Angelika Chałubek
wykonawca: Angelika Chałubek
czas trwania: 30 min
instytucja patronująca: IV LO im. Stefana Roweckiego *Grota* w Piotrkowie Trybunalskim

Spektakl powstał na podstawie fragmentów opowiadań: Julii Fiedorczyk *Imago* oraz

Uzdrowiona z anoreksji z książki *Cuda* ks. Jerzego Małgorzaty Pabis

Jak mówią o sobie: *Chcemy wyrażać niewyraźni.*

Fade out to laureat Regionalnego Przeglądu Teatrów Amatorskich w miejskim Ośrodku Kultury w Piotrkowie Trybunalskim pod patronatem teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi. Dotyka problemów młodzieży: odrzucenia, braku akceptacji otoczenia, porozumienia z dorosłymi. Jest próbą odpowiedzi na pytanie: *dłaczego młodzi ludzie uciekają od rzeczywistości np. w anoreksje?*

**STOWARZYSZENIE
TEATRALNE CHOREA
/ TEATR TAŃCA PRO**

Brzydal

**godz. 17.00, sala kolumnowa
POKAZ PRZEDPREMIEROWY**

spektakl na motywach Charlesa Baudelaire'a,
Isidore Lucien Ducasse

reżyseria: Magdalena Paszkiewicz, Janusz Adam Biedrzycki

choreografia: Adam Janusz Biedrzycki
scenografia, wizualizacje: Anna Świdowska,
stroje: Anna Raczkowska

muzyka: Jakub Pałys, Milena Kranik
tancerze / aktorzy: Adrianna Binkowska,
Michalina Pietrzak, Ewa Otomańska, Aleksandra Ziomek, Aleksandra Kacprzak, Żaneta Mrozik,
Piotr Fraczyński, Damian Kukiałka, Janek Tarasiewicz, Tomek Kowalski, Marek Szczepański, Milena Kranik (muzyk), Jakub Pałys (muzyk)

czas trwania: 45 min

premiera: 18 i 19 października 2013 r.,
Teatr Szwalnia

organizator: Fabryka Sztuki w Łodzi

Z inicjatywy Janusza Adama Biedrzyckiego (aktora Teatru Choreo) w październiku 2012 roku został rozpoczęty projekt *Brzydal*. Adam zaprosił do współpracy Magdalenę Paszkiewicz (aktorka Teatru Tańca PRO) oraz zebrał grupę młodych ludzi, chętnych do pracy nad spektaklem. Jak mówi: *Z niektórymi spotkaliśmy się tworząc projekt Oratorium Dance Project. Następnie po warsztatach, które odbywały się w ramach projektu Fabryki Sztuki UWAGA Człowiek! Napięcia Miasta wyłonił się cały zespół realizujący spektakl. I tak pod egidą Stowarzyszenia Teatralnego Choreo powstał spektakl Brzydal.*

FABRYKA SZTUKI

Czy jesteś, Piękno, z nieba czy też z piekła rodem?

Charles Baudelaire

Brzydal drzemie w każdym z nas... Tak czy nie? Ten spektakl nie jest akademickim dyskursem na temat *brzydoty*, ani nie ma ambicji jej definiowania. Jest wynikiem obserwacji skażenia, zbrukania, kontaminacji piękna i brzydoty w życiu codziennym. Spektakl wynika z krzywego zwierciadła mass mediów, które deformuje nam mózgi i mordy oraz wysysa z nas poczucie własnej wartości, w zamian oferując zastrzyk masowego plastyku. Kanony tworzące ludzką karykaturę to nasz współczesny teatr osobliwości, terapia szokowa kończąca się umiowaniem wartości i wegetacją na własne życzenie. Niech buty Louis Vuitton, przedłużone rzęsy czy brak ręki nie determinują naszego postrzegania drugiego człowieka. Bo kto jest bez skazy niech...!!!

Projekt realizowany ze środków Urzędu Miasta Łodzi w ramach Stypendium Artystycznego Janusza Adama Biedrzyckiego oraz w ramach programu Uwaga Człowiek Napięcia Miasta dofinansowanego ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach Programu Narodowego Centrum Kultury-Kultura-Interwencje.

TEATR CHOREA / TEATR TAŃCA PRO

J. A. Biedrzycki razem z Magdaleną Paszkiewicz (Teatr Tańca PRO, który na co dzień działa w Ośrodku Teatralnym Łódzkiego Domu Kultury) stworzyli wspólnie 3 projekty Teatralne.

Spektakle Teatru Tańca PRO są autorskimi projektami członków Teatru, a ich materię stanowi unikalne połączenie tańca, ruchu nieformalnego i gestu, kreacja postaci scenicznej oraz budowa relacji między aktorami-tancerzami, mające na celu stworzenie własnego języka komunikacji z widzem. Tancerze PRO pracują w oparciu o technikę tańca współczesnego, improwizację strukturalną i contact improvisation.

Zespół brał udział w licznych festiwalach teatralnych i tanecznych. Najważniejsze to: Łódzkie Spotkania Teatralne, ŁÓPTA, Festiwal Polemiki, Festiwal Teatrów Niesformalnych galimatias i inne.

W repertuarze Teatru znajdują się takie produkcje, jak: Pracownia Ruchu Otwartego (projekt w przestrzeni miejskiej), Inner Room, BorderLine, Roboczogodziny, czyli kobiecość krańcowa.

Zespół realizuje również przedsięwzięcia we współpracy z innymi teatrami (Teatr ART.51, Dziewięćsił) oraz zaprasza do współpracy amatorów (Historie być może prawdziwe).

Ponadto tancerze zespołu angażują się w niezależne projekty (monodram Upadek, PSYCHO-SOMATIC GAYm reż. Magdalena Paszkiewicz).

Często współpracują z innymi grupami artystycznymi: Pracownia Fizyczna, Teatr Kilku Osób, Teatrami: Chorea, Kijo.

Źródło www.ldk.lodz.pl

FORUM DYSKUSYJNE

z udziałem jurorów, publiczności, twórców
ok. 18.30, sala 323

JURORZY

Anna Ciszowska: teatrolożka, reżyserka teatru dzieci i młodzieży, pedagog teatralny i animatorka kultury. Absolwentka kulturoznawstwa Uniwersytetu Łódzkiego i Studium Reżyserii Teatru Dzieci i Młodzieży w PWST im. L. Solskiego w Krakowie (Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu). Kierowniczka działu Wydarzeń Okołoteatralnych w Teatrze Nowym im. Kazimierza Dejmka w Łodzi. Koordynatorka i pomysłodawczyni projektu Dotknij teatru – łódzkich obchodów Międzynarodowego Dnia Teatru. Wielokrotnie nagradzana na ŁÓPCIE z zespołami, z VI L.0 im. J. Lelewela w Łodzi.

Elżbieta Rojek: aktorka, wokalistka i reżyserka. Wieloletnia wokalistka zespołu Orkiestra Świętego Mikołaja. Do 2005 roku jedna z czołowych aktorek Teatru Gardzienice. Współzałożycielka stowarzyszenia Teatralnego Chorea, stypendystka Ministerstwa Kultury. Gra w spektaklach oraz tworzy własne projekty artystyczne.

Marcin Wartalski: dyrektor Łódzkich Spotkań Teatralnych, od 1992 roku związany z teatrem offowym i zawodowym, aktor, reżyser, scenarzysta, dramaturg, w wolnym czasie zajmuje się publicystyką teatralną. Publikował m.in. w Kalejdoskopie, Scenie, Kronice Miasta Łodzi.

NAGRODY

Finansowa:
nagroda w wysokości 3000 złotych oraz tytuł *najlepsze przedstawienie teatru niezawodowego w województwie łódzkim w 2013 r.*

Prestiżowa:
nominaacja do udziału w Łódzkich Spotkaniach Teatralnych 2013 - teatralny festiwal festiwali

27. ŁÓPTA

KARTA UCZESTNICTWA do pobrania na:
<http://ldk.lodz.pl/opta-aktualnosci.aspx>

Termin nadsyłania kart uczestnictwa: **29 sierpnia 2014 r.**

Karty należy przesyłać na adres e-mail:
teatr@ldk.lodz.pl

Teatry szkolne kwalifikowane są z:
Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych Centrum organizowanych corocznie przez Centrum Kultury Młodych w Łodzi,
Przeglądu Małych Form Teatralnych organizowanego przez Miejski Dom Kultury w Radomsku.

Przygotowanie i redakcja Paulina Ilska